

Παραδοσιακό πασχαλινό παραμύθι
βασισμένο σε μια λαϊκή αφήγηση

Η Παπαρούνα και ο Κοκκινοηλαίμης

Διασκευή
Πνελόπη Γουρδέα
Κοινωνιολόγος - Ηθοποιός

Καλησπέρα κι αρχή του παραμυθιού...

Την ημέρα που σταυρώθηκε ο Χριστός, στον ουρανό πετούσε ένα μικρό πουλάκι. Είχε άσπρο λαιμό, έξυπνα μάτια και καφετί χρώμα στα φτερά του. Το πουλάκι έκανε γύρους πετώντας πάνω από τον Σταυρό του μαρτυρίου και χάζευε το πλήθος που είχε μαζευτεί για να δει τον Ιησού Χριστό. Ξαφνικά, το πουλάκι κοίταξε κατάματα τον Κύριο κι έκατσε πάνω στο ξύλο του Σταυρού. Αισθάνθηκε λύπη για τον πόνο που αντίκρισε. Είδε το άγιο κεφάλι του Χριστού που αιμορραγούσε από το ακάνθινο στεφάνι κι ένα δάκρυ κύλησε από τα μικρά έξυπνα μάτια του.

«Γιατί να υπάρχει πόνος
στη ζωή; Δεν θα 'ταν

όλα καλύτερα, αν οι άνθρωποι μπορούσαν να αντέξουν την Αγάπη και την Καλοσύνη;» μονολόγησε το πουλάκι βγάζοντας έναν μικρό αναστεναγμό. Ένα άχ ακούστηκε τότε από το μικρό του ράμφος.

«Ει... σε ακούω», φώναξε μια φωνή. Το πουλάκι κοίταξε στη βάση του Σταυρού και είδε ένα μικρό άσπρο λουλούδι. Αν και ήταν μικρό, το λουλούδι ήταν πολύ όμορφο και μόλις είχε ανθίσει. «Κι εγώ θυπάμαι για το Μαρτύριο του Κυρίου. Με θλίβει να βλέπω τον πόνο του Θεανθρώπου. Σε καταλαβαίνω, πουλάκι».

Τότε το πουλί αισθάνθηκε κάπως καλύτερα, γιατί το λουλούδι είχε κι αυτό συμπονέσει τον Χριστό κι έβλεπε το άδικο που συνέβαινε.

«Θέλω να απαλύνω τον πόνο του Χριστού. Ξέρεις τι θα κάνω; Θα τραβήξω ένα αγκάθι!» αποκρίθηκε το πουλάκι.

«Ναι, ναι!» απάντησε το μικρό άσπρο λουλούδι. «Θα τον ανακουφίσεις λίγο», συμπλήρωσε.

Μονομιάς, το πουλάκι πέταξε κοντά στον Κύριο και τράβηξε με το μικρό του ράμφος ένα αγκάθι. Στα-

λαγματιές από το αίμα του κύλησαν στον λαιμό του πουλιού κι άλλες έπεσαν στα πέλτα του λουλουδιού. Μεμιάς, το μικρό λουλούδι άνοιξε διάπλατα τα πέλτά του, για να δεχτεί πρόθυμα τις σταλαγματιές από το αίμα του Χριστού. Τότε συνέβη κάτι μοναδικό: το πουλάκι απέκτησε κόκκινο λαιμό και το λουλούδι απέκτησε κόκκινα πέλτα!

«Τι όμορφο που είσαι!» είπε το πουλί στο λουλούδι.

«Κι εσύ, τι ωραίο κόκκινο λαιμό που έχεις!» απάντησε το μικρό λουλούδι στο πουλί.

Από τότε, το αίμα του Θεανθρώπου χάρισε στο μικρό πουλί έναν πανέμορφο κόκκινο λαιμό και γι' αυτό ονομάστηκε Κοκκινολαιμης. Και το μικρό άσπρο λουλούδι μεταμορφώθηκε σε μια κατακόκκινη Παπαρούνα.

